

det behager dem, naar det blot i øvrigt sker saaledes, at det ikke falder ind under Straffelovens almindelige Bestemmelser; der vil f. Eks. intet være til hinder for, at de kunne erklære, at de ikke ville arbejde sammen med ham paa Værkstedet for hans Stemmegivnings Skyld, at de maatte foranstalte Strejke og paa den Maade fortrænge ham fra hans Stilling og gøre alt dette under Tilkendegivelse af, at det sker for hans Stemmegivnings Skyld. Slikt rammes ikke i mindste Maade af dette Forslag, det mener den ærede Forslagsstiller altsaa ikke er stridende mod det Maal af Valgfrihed, som det er Lovgivningsmagtens Sag at hæbde.

Det er blot enkelte Eksempler paa, til hvilke urimelige Resultater og til hvilke Uretfærdigheder det foreliggende Lovforslags første Del kan føre, og den anden Del er ikke stort bedre. Den gaar ud paa, at Straf skal ifalde den, „som nægter den ham undergivne en passende Tid til at udøve sin Valgret, naar Udøvelsen kan finde Sted, uden at betydelig Skade eller Fare derved kan afdømmes.“ Man ser let, at dette er en Ret, der kun har en saare ringe tilforlædelig Betydning, fordi Udtrykkene ere saa vage og ubestemte. Det er en „passende Tid“, Vælgeren kan forlange, og den Tid maa ikke nægtes ham, naar det kan ske uden „betydelig Skade eller Fare.“ Disse Betingelser gøre det jo overordentlig tvivlsomt, hvad Ret der virkelig tilkommer en Vælger, som er i en undergiven Stilling. Naar der tidligere har foreligget for Tinget Forslag, som søgte at beskytte den afhængig stillede Vælgers fri Udøvelse af Valgretten, saa have dog Forslagene almindeligvis gaaet ud paa, at det skulde forbydes en overordnet, en Arbejdsgiver at fordre Arbejde af Vælgerne paa Valgdagen eller i den Tid, Valgretten skulde udøves. Det er der ikke her Tale om; her maa fordres Arbejde saa vel paa Valgdagen som paa de andre Dage; det er kun den, der begærer at gaa til Valg, som under visse Omstændigheder kan fordre dette som en Ret; men er han i øvrigt beskyttet for sin Udøvelse af Valgretten? Nej, paa ingen Maade! Hvis Arbejdsgiveren giver ham følgende Svar: „Javel, min Ven, gaa du til Valg, men saa maa jeg tage en anden i dit Sted, saa mistet du din Plads“, saa vil dette være fuldstændig lovligt efter det foreliggende Forslag. Jeg spørger, om det er en Beskyttelse for Valgretten, der er det Papir værd, som Bestemmelsen er trykt paa?

Af de Grunde, jeg her har anført, nemlig at det omhandlede Forslag fører til urimelige Resultater, at det er uretfærdigt, idet det maaler de samme Handlinger med

en forfælskelig Men, og at det ikke hder den underordnede Vælger nogen virkelig Garanti, vil jeg tillade mig at foreslaa Tinget at stryge Tilføjelsen. Det forekommer mig, at vi ikke vel kunne være bekendte at jende et saadant Forslag over til det andet Ting.

Der er endnu en Grund, hvorfor jeg mener, at vi her bør stryge Tilføjelsen. Vi kunne ikke skjule for os selv, at et Lovforslag som det foreliggende har en Del Modstand at overvinde; det kan være vanstelig nok for det at bane sig Vej til at blive ophøjet til Lov. Men ved at føje en saadan Bestemmelse til som den her omtalte, vil man kun opnaa en Ting: at gøre hele Sagen umulig, saa at Resultatet bliver, at vi ingen Ting faa.

Hørdum: At den lille Ændring, der her foreligger til 3dje Behandling, vilde fremkomme, blev mig allerede meddelt, da Sagen var til 2den Behandling. Jeg tillod mig imidlertid at betvivle det; jeg troede ikke, det lod sig gøre at komme med denne Ændring til 3dje Behandling her i Tinget. Jeg havde tænkt mig, at man vilde overlade Sagens Skæbne i saa Henseende til det Ting, hvor den senere vil komme til Behandling. Men jeg har nu set i Dag, at denne min Betragtning har faaet fejl, og den ærede Ordfører har jo i Dag begrundet det hovedsagelig dermed, at man i dette Ting ikke vel kunde være bekendt at sende Sagen til Landstinget med den Bestemmelse, som efter Ændringsforslaget skal udgaa. Det har af to Grunde forundret mig, at dette Forslag er kommet frem, og da specielt af den Grund, at det er fremkommet gennem Ordføreren for Udvalget. Da min Ændring var til Behandling i Udvalget, fremkom der ikke paa nogen Maade nogen Indvending derimod fra Ordføreren Side af den Bestaffenhed som de, han i Dag er fremkommen med, og dernæst havde jeg sikkert ikke troet, at det vilde komme frem fra det ærede Medlem, der er Ordfører for Udvalget, og som, om han end nu staar Regeringspartiet nærmere end tidligere, dog har staet som Talsmand for Demokratiet her i Landet og formodentlig vedblivende vil regne sig til den demokratiske Side. Naar den ærede Ordfører i Dag spørger, om det er et demokratisk Forslag, og siger, at det er det paa ingen Maade, vil jeg dog tillade mig vedblivende at antage, at det er et demokratisk Forslag, og at det vil være umuligt selv med den ærede Ordførers juridiske Dygtighed at kunne faa nogen almindelig Borger til at indse, at det ikke er noget demokratisk Forslag. Den